

להצלחת עם
ישראל ולזכות
משפחת סעדיה
ה"ר

מפטירים "יהי איש"

פרשת נשא

גיליון מס 77

נקודה בפרשה

**"יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיְשַׁמְרְךָ: יְאָר יְהוָה | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׁמַר לְךָ
שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֲבָרְכֶם:"** (ו, כד-כו)

פירש רש"י הקדוש יְבָרְכֶךָ 'שִׁיתְבָּרְכוּ נְכֻסֶיךָ' (ספרי מ) כלומר יברכך לשון 'ברכה' היא תוספת וריבוי, וסתם ברכה היא בממון שנאמר 'בְּרַכְתָּ ה' הִיא תַעֲשִׂיר', (משלי י כב) ואף כאן פירוש 'יברכך' שיתברכו ירבו ויתוספו נכסיו. שמעתי סיפור מרגש שכל יהודי חייב לקרוא, שמובא באגדת "המדת שמים" את הסיפור הביא אחד משליחי חב"ד בארה"ב שמכהן כרב בית כנסת גדול ופעיל.

בשעת תפילות שחרית, הוא שם לב שאחד המתפללים (ניצול שואה) עוזב את בית הכנסת כל פעם לפני 'ברכת כהנים'. הדבר עורר את תשומת ליבו והוא החליט לברר את העניין עם אותו מתפלל. עלה בדעתו להזמין את אותו מתפלל לסעודת החג בביתו. וכך הוא עשה. לאחר שהם סעדו את ליבם, והלבבות נפתחו, העיז הרב ושאל הרב את אורחו: "מדוע אתה מקפיד תמיד לצאת מבית הכנסת לפני ברכת כהנים?"

האורח החוויר. ניכר עליו שהוא נתון בסערת רגשות. עברו כמה דקות, וכשהוא מעט נרגע הוא החל בסיפורו: "אספר לך משהו שלא סיפרתי לאף אחד", סיפור מצמרר: "בזמן השואה, הייתי באושוויץ. היינו 800 אנשים בצריף אחד. היינו ישנים 8 אנשים דחוסים על דרגש עץ משופע, בלי שירותים ומקלחת; קצבת האוכל הייתה 300 גרם לחם יבש ליום, ולפעמים מרק מקליפות תפוז"א. אחד האסירים בצריף היה יהודי מיוחד שהחזיק נפשית את כולנו. כולם קראו לו "הרב של המחנה". הוא אהב את כולנו ועודד אותנו. כמעט בכל יום הוא היה יושב ומקשיב לצרותם של האסירים וחיבק אותם מכל הלב.

ערב אחד, הרב נכנס לצריף ואמר: "בעוד שבועיים הג הפסת, אנחנו חייבים להגוג את ליל הסדר. צריך להשיג מצה שמורה. שכול אחד יפתח את העיניים ואת הלב, ויחפש דרך להשיג מצה כשרה לקיים בה את המצווה". ניגש אליו אחד האסירים, שהיה משרת בניקיון וסדר בדירתו של נאצי, מפקד המחנה, והציע את עזרתו. הוא סיפר שבשעות הצהריים המפקד עולה לישון, ומאותה עת הוא יכול להשתמש בתנור שבמטבח בכדי לאפות מצות. הרב התרגש מאוד, ובקצרה הסביר ליהודי כיצד להכשיר את התנור ולאפות את המצות. המשרת פחד פחד-מוות מהרעיון המסוכן, אבל בסוף הסכים. בתוך כמה ימים הוא חזר בלילה לצריף כשהוא מחביא אצלו שתי מצות כשרות!

ערב פסח. אחרי מסדר ערב התיישבנו כולנו על הרצפה והתחלנו בעריכת הסדר. הרב קרא את ההגדה בעל פה, ואנחנו הצטרפנו אליו. לאחר מכן הרב חילק חתיכת קטנה של מצה לכול אחד מ-800 האסירים. בין כולנו הייתה התעוררת בלתי נתפסת. "מרור" היה בשפע כל השנה... "ארבע כוסות" של יין לא היו, אבל דמעות שתינו לרוב. אולם באותו הלילה זכינו לאכול מצה שמורה, כאן באושוויץ. לפתע דלת הצריף נפרצה והנאצים יימחו שמם נכנסו פנימה, כשהם רואים 800 יהודים יושבים על הרצפה ביחד. תוך רגע כולנו קפצנו ונעמדנו לצד הדרגש. הנאצי הראשי הוציא אקדה, תפס את היהודי הראשון שלידו, הצמיד לו את האקדה לראש, וצעק: "מי ארגן את כל הכינוס הזה? אם לא תגיד

ההמשך בעמוד הבא...

להערות או לעילוי
נשמת ניתן
לפנות למייל
saadiagaona@hadash@gmail.com
ail.com

רבי חיים יעקב
אבולעפיה בן רבי
מושה אבולעפיה
ניפטר ו' סיוון התק"ד

רבי ישראל בן
אליעזר הכעל שם
טוב ניפטר ו'
כסיוון ה'תק"ך

לעילוי נשמת מורים
מורטזה בן שרה,
זינט בת מרים

זמני בציאת ויציאת שבת
הדלקת נרות: 19:19
ציאת שבת: 20:11
ציאת שבת ר"ת: 21:05
* הזמנים לפי לוח 'אור החיים'
תל - אביב

לי מיד אני הורג אותך...!" אותו יהודי סירב להסגיר את "הרב", והנאצי המשיך לצעוק – "אני אהרוג את כולם, אחד-אחד, עד שאדע מי אחראי לזה...!" "הרב" נעמד באמצע השביל שבין הדרגשים, מול הנאצי, הוא קרע את חולצתו, חשף את ליבו, ופנה לנאצי: "הנה, זה הלב שלי, אני ארגנתי את הכול. אני אשם, הרוג אותי". הנאצי פסע לעברו כשהוא מכוון את אקדחו אל ליבו של הרב, ובשנייה לפני שהוא סוחט את ההדק, הוא נעצר ומתחיל לחייך חיוך שטני. אנחנו כבר ידענו שמהו אכזרי יותר עומד לקרות. הנאצי פתח ואמר: "אני לא אהרוג אותך ככה סתם. מחר נאסוף את כל המחנה, נעמיד במה גדולה, ואני אספר לכולם מה עשית, ורק אז אהרוג אותך..."

למחרת כך היה. אספו את כולם, הנאצי סיפר על "החטא" של הרב, והצמיד את אקדחו למצחו. בשניות האחרונות לחייו, הרים הרב את היד וביקש "זכות אחרונה", בקשה אחת לפני הוצאתו להורג. "בקשה? מה אתה רוצה?" שואל הנאצי בלעג ארסי. "לחם? מרק? בשר?"

"לא", עונה היהודי. "אינני רוצה לא מים ולא בשר ולא לחם או מרק. אני רוצה לתת משהו לאלפי האחים שלי כאן. אני אוהב אותם, אני כהן ואני רוצה לתת להם ברכת כהנים...". הרב הרים את שתי הידיים, מעמיד אותן בצורה המפורסמת, ומתחיל לברך ברכת כהנים: "יברכך ה'... וישמרך..". את השקט ששרר בין האסירים אפשר היה לחתוך בסכין. היה זה מחזה נורא ומחריד. אלפי יהודים עומדים מורכנים, מורידים את העיניים לארץ, וים של דמעות נשפך... זה היה בכי בלי קול. האדמה הספוגה בדם הייתה עכשיו רטובה מדמעות מלוחות רותחות.

"אחרי השחרור מאושוויץ נסעתי לאמריקה", סיים היהודי את הסיפור המצמרר. "עזבתי את היהדות לגמרי, חיפשתי לברוח מהכל. רציתי להתבולל, להתחתן עם מישהי לא יהודייה. אבל המחזה של אותה ברכת כהנים עמד מול עיניי, ופשוט לא יכולתי לעשות את זה... התחתנתי עם אישה יהודייה ונולדו לנו ילדים. רציתי לשלוח אותם ללמוד בבית ספר לא יהודי, אבל הדמות של היהודי, הרב הכהן מאושוויץ עמדה מול עיניי, ופשוט לא יכולתי לעשות את זה... שלחתי אותם לבית ספר יהודי."

"אתה מבין למה בברכת כהנים אני יוצא החוצה?" שאל היהודי את שליח חב"ד. "אני לא רוצה לאבד את הזיכרון של אותה ברכת כהנים של אושוויץ". אני רוצה לא לשכוח אותה, שתישאר חרוטה בליבי לעולמי עד... אני לא רוצה להחליף אותו בשום ברכת כהנים אחרת."

תתן לנו ואנחנו נאמין

מילתא דבריחותא

- # למה תמיד סולחים לחפרפת? כי היא מבקשת מחילה
- # למה צב לא יכול להיות שליח? תשובה: כי הוא עובד רק מהבית.
- # למה החסידה לא עפה בשבת? תשובה: כי בעלה חסיד.
- # בחור ישיבה נכנס לתדלק. שואל אותו המתדלק: אשראי? עונה לו הבחור: אשריך, אשריך!
- # למה לא כדאי לישון ליד גויים? תשובה: כי הם נוכרים.
- # חבר: אחי מצאתי עבודה! חבר 2: וואלה איפה? חבר: בחנות לגו חבר 2: ואיך שם? חבר: מורכב..
- # מה משותף לגלידה ולטישו? שניהם לקינוח!
- # קיבלתי שעון שהציג את השעה הלא נכונה. אני לא כועס עליו, אני יודע שהוא לא התכוון
- # איך לב של מטומטם דופק טים טים טים

